

De fria arbetarna inför Polen

Det brutala undertryckandet av revoltförsöket i Poznan åskådliggör skillnaden mellan industriärarklassens ställning i de fria staterna och i den kommunistiska stat som påstås vara uppbyggd just av "det klassmedvetna proletariat". I England, Amerika, Sverige och andra demokrater har arbetarna genom sina organisationer och sin strejkrätt kunnat verka för ett allt bättre ekonomiskt och socialt läge; genom den fria rösträtten inom demokratins ram har de blivit ledande krafter inom statsstyrelsen. Under den kommunistiska regimen lever de där emot i ofrihet, organisationer och strejker är förbjudna, politiskt dirigeras och undertrycks de av den grupp maktahavare som i arbetarnas namn skaffat sig ett politiskt monopol; strejk och demonstrationsrörelser slås ned med en hårdhet som är otänkbar i alla demokratiska länder och knappast var möjlig ens under äldre tids mera auktoritära system.

Egendomligt nog finns det socialdemokratiska tidningar som inte fattar eller vill erkänna den saken. Den svenska Landsorganisationens egen tidning, Aftontidningen, presterar en av de underligaste kommentarer till händelserna i Polen. Den slutar med följande satser:

Kommunisterna tar egentligen inte så stora risker om de fortsätter på liberaliseringens väg. De har en i detalj genomorganisera maktparata, byggd på regimtrogna, favoriserade krafter. Mycket beror på västerns ställningstagande. Utnyttjas tillfället till en propagandastorm kan resultatet bli stalinismens återfödelse.

Det är sällan man ser ett sådant sammelsurium. Att kom-

munisterna tar risker om de fortsätter på liberaliseringens väg är uppenbart för alla, ty liberalisering innebär demokrati, och massan av folket är åtminstone inom satellitstaterna fintlig mot den regim som påtvängats dem. Och hur kan man tala om liberalisering då denne förutsätts innebära att de "regimtrogna, favoriserade" krafterna fortfarande skulle ha makten? Mest otrolig är dock den sista meningen i stycket, där Västern anbefalles att inte utnyttja tillfället till en propagandastorm, då denne kunde leda till stalinismens återfödelse. Skulle alltså inte Västerns fria arbetare protestera mot vad som skett i Polen? Och är inte den hårdhet som nu visats alldelvis lika stor som den de ryska härsarna brukade under Stalins tid?

Lyckligtvis är Landsorganisationens organ med säkerhet inte representativt för de fria arbetarna, ja, man får hoppas att de citerade satserna tillkommit utan ond mening, i slav och förvirring. Sävil den Fria fackföreningsinternationalen som arbetarrepresentanterna i Internationella arbetsorganisationens styrelse har avgivit protester och uppmanat den polska satellitregeringen att frigje de arresterade arbetarna och inte sätta in militär för att undertrycka strejker. Fackföreningsinternationen förklrar att den polska regeringen "har överträffat alla rekord i fråga om att skoningslöst och blodtörstigt slå ned en legitim strejkrörelse". Dessa ord återger opinionen, den överväldigande opinionen inom alla samhällsgrupper, hos Västerns fria folk.